

PROTIS

nakladatelství
poezie

Michal Šanda

Kecanice

EDICE VEČERNICE – SVAZEK 10.

Michal Šanda

Kecanice

© Michal Šanda, 2006
Illustrations © Tomáš Přidal, 2006
© Protis, 2006

ISBN 80-85940-75-2

Králuv Dvůr mně se ti místo Berouna vybaví dvorek s hráběma a kalfasem a uprostřed stojí vyčmelounovanej Fanouš Králů štrádovníky na zips kde on jenom ty štrádovníky od Bambuška ne ten už byl v tý době na ministerstvu on je musel koupit od toho pošpuntovanýho halamy s pastima na bagančata zamordovanejch artile-ristů od 35. marškumpanie. znamenitej kauf. teda u nás bagančata nikdá nestrašily ale od onoho dne naprosto jako když utne zato u Hrodějový jsem viděla jazyky a na podlaze vyplazený tkaničky a na veškostnu něco příšernýho. povídám: Jiřko co to je? a ona že plisovanej kandradas. hele ho Fanouše. teď se pohnul.

u nás v trafice to není jako přijít do kovomatu tady se zdraví už od dveří dobře a trafikant že přej co si dáme a vy že pecen chleba to ale nemáte říkat. běžte si voprdeľkovávat svého fotra! zařve trafikant on je prudina. pekař je úslužnější zas je takovej pomoučenej. ovšem dneska nikdo nikde nemohete si poručit brzlík od kosti nebo kejtu z prejtu kvelb na petlici osum pryč a ten drcan drcal tendr.

povídám mu: rozmachanej jsi do žrádla tady máš nadívanou heligónku. on na ni čučí čím by asi mohla bejt naditá. koprem těžko. ani vejcem s žemlí. dám mu herdu do zad a strkám ho ze dveří na ulici: luftem je nadívaná. nádivka do huby bude až ten luft potaháš. on Eman pro odpověď nemá nikdy daleko a pokud si vzpomínám dobře řek: se ti megero budu tahat s luftem? a elektrikou odjel na Smíchov do uhelnejch skladů a tahá se s putnama. není slad'oučkej? moc se mu to ale nesmí připomínat minule jsem mu to připomněla a složil mi metrák briket do včelína. potom se předsedo div že mám černej med.

jestli nám to maj obšoulávat fízli se ptám proč nám to neobšoulaj pifpafi? ti beztak šoulaj imrvére a ještě maj srandovní honcování a bachyně prskání a vějír a světla a my se jim s kuželkářema vždycky nasmějeme jak se přes flinty nemůžou sehnout pro kouli. bžunda ocát' pocát' my když neprošouláme protáhneme alespoň vokály ale kdo potom našemu SK kuželkářskému bude dělat behérdy. vyprseních máme v klubu bednu kdo připne o svatoštěpánské pouti vítězným koulečům na ně srdnatce?

na mne si nepřijdou to já dřív přijdu na to odkud se z nich bere ten smrad. smrděj-li jim fusekle z křusek nebo od fuseklí hnáty. pach je to poblížónskej a jestli mi nevěříš běž si někdy čmuchtout k Nocarovu bzdění. na tom nic nezměníš ani kdyby ses jánevímco a zároveň tuším co namítneš ale to je čirej alibismus. to musíš cejtít sám. před tímhle pušincem si nos nezacpeš. to je jako kdyby ses troubelí meršánky nípal v mršině. jsi setsakra chytrej a dovedeš si představit ty mračna masařek. mám návrh nechme planýho argumentování. podívej venkoncem jsou to tvoji partapáni tak jim laskavě řekni aby se zouvali v síni.

vždycky měl za to že Doudleby jsou u Olomouce a teďko v nich cikáni parkujou s maringotkou před nádražim záhonek od lokomotiv očmouděnýho šnytlíku jízdni řád Brod nad Radbuzou–Cunkov pražce namořený térem jen co je pravda i ta plácačka vejpravcovská zelená je na rubu červená ordnung jak má bejt na třetí koleji sakra chlape zmizte z kolejí že pivo stojí za pendrek to ještě není důvod se sebevraždit a vy cikáni moc nevejrejte konec služebního hlášení.

když si dám tři a tři dohromady tenhle je bez dvou za dvacet tomu vlezíš s pugétem až do prdele a on si odříhne úterek. sice má divnej mantl ale jináč je to takovej příposerák se šmatlavejma pastelkama. ránu má jako když bouchneš papírovým pytlíkem. kde budu na něj koukat to už můžu jít koukat rovnou na veřstavu. tudle na zahradě u Mašatů vystavujou baráčníci pelargonie. že prej se s květovanejma hrnkama po Mašatce opičím. já ho teda opičím až mu vašnostpánovi vytříknou z kuřích ok moldánky. nevěšimla sis po kolikati korunách měla ty modrožlutý?

nejste sám. můj otčím měl od neudělaný maturity z chemie maneta rozebranýho na půdě a dole v kuchyni jenom z něj koženkový sedlo a to bylo jeho na to se těšil přijít z cementárny ze šichty a posadit se na něj a pustit si rádio a oddrandil to na tom sedle až do penze. teta Jarča z Ostrova nad Ohří čtyři děti. švagr Rudla žádný. na tyhle rodinný záležitosti byla vysazená dobřanská bába Halberstammová ovšem jestli vám jde jenom o podpis na lejtro k odebírání reklamních letáků Carrefouru to jste měl říct hned. Olino! podej mi pero.

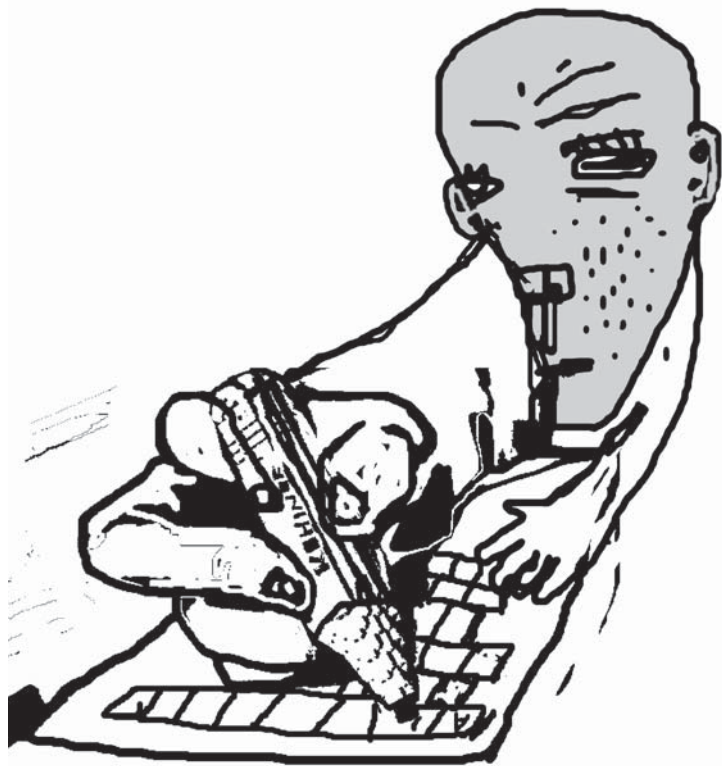
dřepákujeme nad nahozenejma udicema a na navigaci se objeví pantáta v pantoflích a: morcec kujóni nechtejte ty kapři na smůlu chytete vánoce. já jsem rád že je teplo kamna mám nevybraný neblázněte to povídá ten pantáta a má pravdu kapr a vánoce to se k sobě samorozumí a bramborovej salát dcera dává gothaj a jabka okurka je na mý trubky už utrejch pasírovaná rybí polívčička do-zlatova usmažená podkůvka a hej mistře vstaň bystře jak to krásně plápolá sousedova stodola vstanu a jdu k oknu abych se mrknul na teploměr když je moc pod nulou zamrzá voda hasičum v cisternách a uhasit stodolu nabařtipánovanou po střechu slámou a zašmodrchá se mi noha do vlasce. zatracenej pišvejc z bambulárny dyť je červenec u Sázavy.

furt řeže na cirkuli dřeva pročez mu povídám: strejko jsem tu na popindání a on: chceš pivo? já že jo. on: o čem jsme to pindali minule? a já: ále. no vidíš povídá strejka a dodal nemlich to samý ále jako jsem řek já jenomže s onačejc šmakovným přízvukem: ále. a já: co ále? a on nic. ticho. ohromně moudrej je to strejka kdepak s nim se to popindává jako po sametu. strejka: houbeles samet manšestr. nepamatuju že by se při pindání takhle rozdurdil že on si ty svoje šedivý manšestráky z otáčivý setrvačnosti vymandloval taky tou cirkulí. co? ále.

to jsou moc těžký věci mezi nebem a zemí víš kdyby měl smrtelník váhy a moh to na ně hodit jako třeba ovarový koleno ale zase řekneš třicet deka a většinou se tě zeptá: můžu nechat? aspoň Brabencová naše řeznice jestli nemá odhad nebo to potom blbě uřízne sud' bůh tohle jsou taky věci mezi nebem a zemí mít váhy a moct to na ně hodit jako to ovarový koleno v masně ale zase řekneš třicet deka a je to pětatřicet křen hořčice to taky něco váží omaštěnej papír na zabalení k tomu říkám ti vyprdni se na to a jez než ti ten ovar vystydne.

očumovací mapu mám ale moudřej z ní nejsem Karmínová
Kardinálská Karpatská ovšem počkat: Kartuziánská! za
to nic nikdo nedá vydá-li se Kartuziánskou za roh na
ryneček. na rynečku to už je zasej jiná polízanice za tu
se vám nezaručí ani magistrát jestli třeba bude odevřenej
poklop od kanálu a schrástne vám dovnitř hlávka zelí
hledejte si ji sám škrtejte do tmy sirkou baterku vám
žádněj nepučí a divte se jim koupit si na rynečku od báby
u stánku zelí a v momentě bejt bez zelí to není samo se-
bou. kam teď? třeba doleva Makotřasovou.

já si všechno zaznamenávám. tudle v šupleti odevřte ho. karty na kanastu. a otvírák na pivo. ještě by tam měla bejt inkoustová tužka. křížovka přede mnou na stole co myslíte že lovkyně perel nebo sarmati já vim prdlajs do těch čtverečků zapíšu vás jak tady sedíte. ale jste tu tužku moh najít rychlejc zatím mně z vás unikly ty nejkoncentrovanější imprese. pokrčit ubrus jste při tom taky nemusel. se na to podívejte jak to vypadá sice vikslajvant jenomže omyvatelnej. to doceníte město na dvě no? nic vás nenapadá? Aš přece vy trumbero. aš budete mít rodinu to doceníte a děti upatlaný od čekulády. nevíte to ani s nápovědou. při týhle vaší nemehelnosti se potomků nedočkáte. Maredka dej jí pámbu lehkou zem mi říkala že jednou přijdete no dobrá se hned nečilte.

jako by jí nemoh stačit bažant pověšenej na balkóně ona
z něj začne tahat broky: kdes ho střelil? byls na šoulačce?
a kdo ti vůbec půjčil flintu? Oktábec? a odkdy ty jsi
Holan? nemyslim špeditér ten básník s kukučem jako
z uhláku z Kamy. básníci přes celou stránku nerozšifro-
vatelnejch tédlech a posledním veršíkem že to spravěj?
pointu s bažantem na mě nezkoušej povídá. a to já už
zase vím čím spolehlivě nastartuju ji: že to neni naopak
a flinta neni moje a bažant i s balkónem Oktábcův. na to
chytá jako jawa na první našlápnutí. o podzimních honech
bejvá Růža cestou domů na motorce vymrzlá ze sajtny
a potřebuje se rozehřát kecama.

já to vidim takhlenc pane vy mi sem na mističku dáte padesátník a půjdete se pěkně vymočit do žlábků a až se vrátíte přestanete o Křečovicích říkat že tam žijou burani protože já jsem náhodou Horáková jestli ale tam potkáte takovýho halamu s chlupama z mojí kundy pod frňákem drapněte ho a sem s ním ten mi o dožínkách prosed rádiovku.

kousnu na střelnici do cukrový vaty a zub venku. jsem zařval až se Demeterum převrhnul vařící kotlík s gulášem na lochnesku. trumpeta i zlatý šajnění k matějský patřej. něco docela onačejšího je trumpetový zlato a mít z něj šestku vpravo nahoře. to mu nedaruju Drahošovi. kočébr. šmelit s tunelama a šulit v gotesu. podám si ho jako papoušek štěstíčko. ty jsi možná jinačí kofr se teda ukaž jsem řek a že jsem nemlčel. od řetízkáče sem bahnem za maringotkama dočvachtal Mesarosz. já se dycky naseru a při tom nasrání mám frištenský ramena potom ale ta potupa dostat třikrát facku radši bych držel tři rumy.

ona byla z Místku neplést si to s Frýdkem to je přes řeku a drobet korpulentní ale v jejích pralesních chlupech cejtil jsem blaženost jako cestovatel Batlička když od nakladatelství Olympia dostal honorář za pět let ovšem probádáte napříč Amazonii natož těch pár zarostenejch centimetrů a ze svatby nebylo nic. ona si na truc vzala štíplíška Grocha. v únoru se mi namanula disertace navštívit ty indiánský osady v Amazonii znovu. Batlička je po smrti kdo má teda po něm na braziloamerický katedře habilitovat. sinolog Otáhal? vypravil jsem se zrychlenkou do Místku a zazvonil u Grochovic a osvětlil novomanželovi že názory na nevěru se měněj v souvislosti s tím jak vyzískáváme víc a víc poznatků o světě. považovat za nevěru se to nedá nota bene už z toho titulu že já byl v Magdě dřív. to není loupení to je jako když si na gramofonu dva staří přátelé přehrajou dávnej šlágr. Groch nakonec polevil a byl uznalej ale nejsem si jistej jestli byl uznalej upřímně.

na mlejnečku náš brašnář to je krosnář říká se to bůh ví
proč přitom žádnou brašnukrosnu nemá pouze ostradov-
skému fišmistrovi prokukal kurník s kuřatama tchořem.
ale ani Na Mlejnečku už to není ale kafemlejnek anóbrž
jenom jméno ulice.

zunkněte si a podávaj dědkovi Morštajnů flašku fernetu když skočí dolu na chodník a dědek než ten s rezatou bradkou dořeknul to mi poser klóbrc se rozeběh a druhej v posledním okamžiku stačil otočit kličkou aby jim Morštajn neproskočil skrzevá okno. jděte s oknem ke sklenáři a ani nemusí foukat vítr a pocejtíte průvan a na šrajtofli. to jsou pořádný mergle. natož tisíců šest set který ti dva nabulíkovali dědkovi za jeho kvartýr v Dušní ulici jenomže podrželi palec na nulách a vyplatili mu táců šest a ještě ho dědka utěšujou: nula sem nula tam to si nesmíte brát nakonec beztak nula od nuly pojde a Morštajn ještě k darebákům chodí na návštěvu chápete to? a to už u dveří zvonek a za dveřma on a kde je jeho fernet. oni že nic neviděli. což Morštajna dožralo a vykřiknul: dívejte lepčí! a vyskočil z okna repete. za měsíc nato Na Františku na něj gestikuluje strojník z parníku Vyšehrad aby mu Helfnul něco s hřídělí a létající Morštajn aby si nepochroumal legendu přehoupnul se na náplavce přes zábradlí a šups a vůbec co do toho strkáte rypák nejste vy od televize?

Jarmila není zlá akorát když vypravuje historku jak u benzínky čepovala benzín veme to od šaltpáky a potom zatáčku po zatáčce u prasečáku v Rudný je třeba podřadit horizont a u Heřmaniček se vyhnout d'uzně v levým pruhu. knedlíky už budou k vyndání z hrnce a ona je zas zpátky v Kralupech v autoservisu. říkám jí: co teda u tý benzínky? a ona: no nic normálka shellka ale počkej halejť že já nekoupila Pepovi ty marlbora.

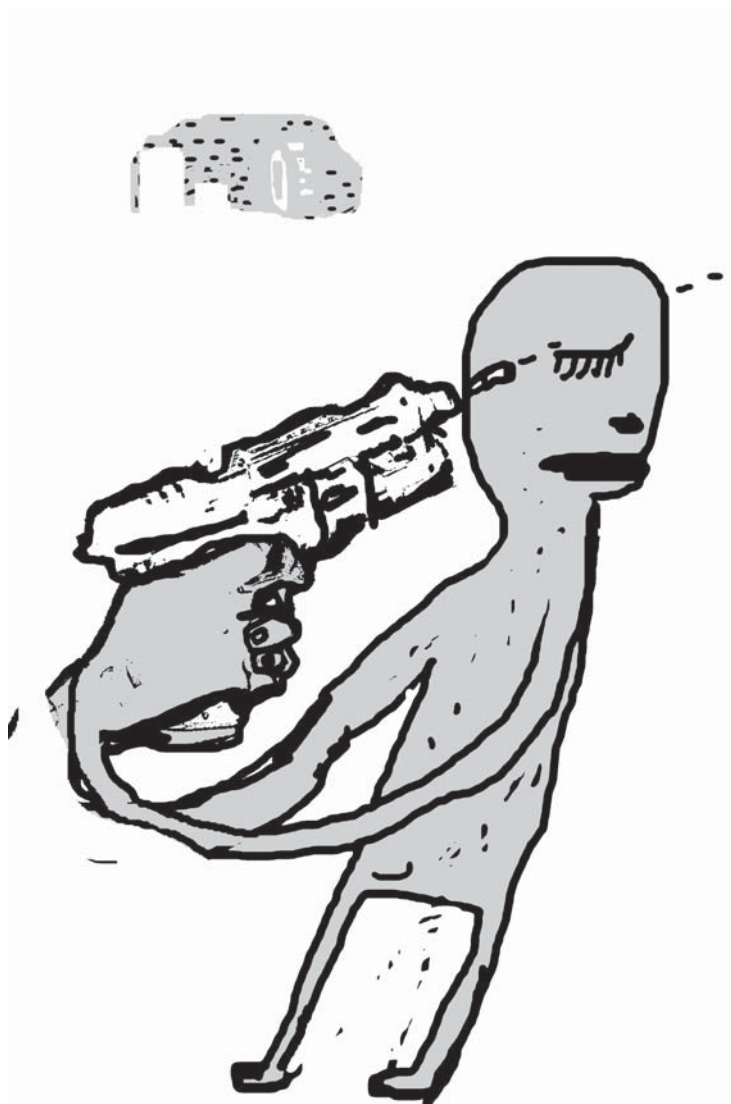
mně se myšlenky rodějí jako keříčkový diamanty po trsech. než Rusáci odtáhli v Milovicích jsem od jejich jednoho čechného majora za fez z Tonaku vyhandloval patnáct vagónů rublů čas od času s nima ty diamanty pohnojím a okopám je a hotovo a natrhám si diamantů kapcu. zachce se mi na večeri dám si vykřupanou husičku v Marriottu. teď se mi zrovna zamyslelo jet tam tágem s autorádiem vyladěným na 99,5 fm a s prozpěvujícím si řidičem za volantem. jestli nevíš co je veget zadej si ho do Googlu.

v cechovní řeznický hospodě U Labingerů vyndal Hanousek řezník z Poněšic řeznictví měl v tom rohovym baráku za farou no však víte a dotyčnej Hanousek z aktovky vyndal kartáček a pastu a župan a povídá: kamarádi dám si s váma ještě štamprdle a jdu se nechat dát do pucu na psychiatrii. změklo mi srdce. při porážce přes slzy nevidim to je o život a ne-li přinejmenším o pazoury. na rozloučenou vrazil jim adresu a ti řezníci mu na ni hned z hospody U Labingerů napsali čumkartu. primář pavilonu 23 si přečet vejš zmíněný řeznický zemitosti samá hrubka jelikož ale byl bejvalej otorinolaringolog od bigošů nerozmazával to na poradě. a to měl. Hanousek neměl sbaleno do špitálu nýbrž do en es er. mein gott řezníci! klíval potom ten primář a na just si v závodní jídelně nedal jitnici.

neříkejte povídá Jurníková a to zas ne to já řeknu co mám držet pusku jako kozu v chlívku zavřenou a žvejkat jetel. s jetelem mi to připomnělo jak je to zelený každej hned svinibrod to jsou ti rurálistický malíři kvůli načmarykanýmu orbázku by mi zahnali bachyni do potoka a druhý den nato nám vejřaska přejela housera. z bachyně jste mohla mít aspoň orbázek říkali ti malíři a já jim věřím. co ale z přejetýho housera mi Jurníková řekněte a neříkejte neříkejte.

to jsem si skrz oči do duše natlouk porci bezvýznamnosti a pomíjivé nicoty pomyslel si Fadrnosta a složil noviny a zandal si brejle do futrálu a jak v rozdumaným roztržitenství vystoupil z vagónu přichomejt se mu k noze podvraťák ovšem na druhou stranu kterak pregnančněji usouvztažnit vykradenou chatu herce Náručného v Chotilsku s hlasováním parlamentu o regulovaným nájemným? takhle víte hned vejsledek. 1:0 se hrálo na Spartě v dubnu v ten den co se přednostovic Barik zaběh na perón a vyklacikoval se do Fadrnostenskejch lakýrek.

nač ty obřadnosti? šroubuje vejvrtkou jako by to byl minaret mělas ho ale vidět onehda když se vrátil zrych-
tovanéj z Lednice ze someliérování tramínu. ovoňte
bukét. poválejte po patře. potom nějakej z Brna poválel
ty zcepenělý degustátory po patře penziónu kam ze sklíp-
ku dovrávorali on jedinej byl střízlivej poněvadž byl
trolejbusák a trolejbusáci narozdíl od bagristů a řidičů
s průkazem třídy C před jízdou chlastat nesmějí. nasednul
do trolejbusu otočí klíčkem v zapalování a mu to nechytá.
co myslel že je trolej byla šňůra od luxu a prosim tebe
ty už konečně dovodevř Maruně tu flašku.

zasebevražděného já vůbec neznal natož aby byl z přízně. Roušar mi přišel pokondolovat z čirého nedorozumění. potkali jsme se v Globusu Roušarka hodila do vozejků solamyl a no čau co ty tady? já na to: na nákupu a ty? a ona: že se ptáš a já: kde máš Roušara? a místo Roušara se u regálu s těstovinami zjevil mamlas a povídá že jak mě uviděl s makaronami v ruce že už to má. mít to znamenalo že ke mně přistrčil svůj vozejk s nákupem a šel pryč a tam si přiložil pistol na temeno hlavy a skrz lebku a krk a srdce a plíce se prostřelil až do břicha a pupíkem odkud v prvopočátku nasával život z něj kulka vypšoukla na linoleum. to má Roušar z toho že drbe s funebrákama.

špásfóglové prachmizerný pošt mistr Kostrhun přijde a já mu to podškrábnu a na dlaň vysázím pětibábu a ještě abych si pro to sama došla na poštu. pošta je až za rejholcem to je štrapác říkám si dyk já od pošty nic nečekám a jak mašíruru co von to Kostrhun plkal prej že mám na poště vak na poště vak na poště a mi to docvaknulo na co jsem tu pětibábu vyplajzla. obrátila jsem se na kramfleku abych si z ní mlsla aspoň tatrunku. s nugátem rozštelovávat ji po plátkách a máčet do piva to je bašta. mně nakuká kde kdo co chce třeba že mám na paroplavebním zdymadle rekomando.

pišingr je slovo pro který by člověk zrovna nelez na strom ovšem když už na tom stromu je a strom je ořešák proč si nenaklátit sáček papíráků aby mi třeba rozlícenej čtenář nehuboval že jsem už dlouho nepsal o prcání protože prcání je veškerý literatury kořání tak píšu o klátění což je totéž akorát že intelektuálnějc zaobalený a s větší tyčí to mám z knih zas jinejch autorůch než jsem já ale ani oni se nemůžou dodisputovat k čtenáři ideálně zavděčenýmu kdežto moje literární toužení je napsat čupřinatou štramandu co v tom má jasno a přitom není dvojsmyslně vulgární když zařve krucinál klať! abych věděl že mám klátit aby byly ořechy do štrúdlu a nakonec vám prozradím hodně důležitou pravdu s kterou se neztratíte ani na stromě: papíráky jsou docela něco onačejšího než hadráky.

Magda: copak je zalejt si hrnek kafetem takovej problém?
já na to: nechtěj to rozcmrndávat po žličce a Magda: no
a co má bejt a já: že je aluminiová a Magda: protože je
čmajznutá. pozor abyste se v tom vyznali ted' přijde můj
vnitřní monolog: káča. to neřeknu to si beze slov pomys-
lim a ona nahlas: cukr? řekne Magda a gól! trefil ho
nějakej Baroš a Magdin starej: kuš a vokřikne Magdu
jenomže o poločase reportér zpovídá ne Baroše: fotba-
lista k pohledání a místo góla přihrajete. nutili vás někdy
Vráťo chrť se? onehdy v dvaadvacítce říká Vráťa Lokvenc
a je na něm vidět že si není jistej jestli to nebyla osmička
do Podbaby. a Vráťa říká dál: jsem se nechrt štangle a ta
tramvaj to nabořila do žigula. spad jsem na zem. to byla
pumelice. a Magda řekne: tři? jako kostky cukru. a Magdin
starej: dvaadvacet. dvaadvacet? mrkne po mně Magda.
dobře ale k pití to kafe nebude.

v úterý U Čechie bejvaj kozy nahoře bez jak stojí barevnou křídou na tabuli před dveřma nebejt toho nápisu málem bych zapomněl že je úterek. dnešní ceckatice nalejváky měla jako chřapáky a nima povzbuzenej Adolfe Satoranský on moc nevidí anebo naopak a narozdíl od Kofránka kterej mu nemůže přijít na jméno že mu Satoranskýho čuba hárá v kleci na kanára si myslím že Satoranskej jasnozří poněvadž řek: co je neurčitě rozmazaný od toho je tu malířství aby to zaostřilo a dalo tomu tvar na plátně. nevyřčenýmu dává tvar poezie. co je rozkradený tomu dávaj tvar miliony. já zařičel kam se na Satoranskýho moudra třesou úterní sulcáky.

vás zajímají historky teda poslouchejte. vysypu vám ji ne z rukávu budete čubrnět z čeho. proto nezavádíte pod Zbečnem o šupinu jak jste se prve ptal na dravce. štičí násada je ošajslich. nerozsadíte-li ji po revíru do ouplavů po jednom kousku se vám požerou. kanibálové. a rybáři? samou radostí z těch štíhlat zmazali se ve Zbečně do židlí. a teď to přijde: z berounskéjch sádek je dovez na multikáře Demuth. zmazal se ještě hůř dyť je rybářů předseda a než aby lekly v kádích na sajtně vysypal je v noci tudlenc pod mostem. do šibřinek se požraly do mrtě. poslední štíhle zmařila ondatra říká se moc dobře se ale ví kdo ji uhamounil. pokud chcete mocí mermo nahodit potom nahod'te zpátečku a jed'te do Nižbora. tam si zalacáte na červa aspoň grundle.

nerouhejte se a buďte rád že padají hovna s hákem. o žních obvykle padávají žebříňáky. žebříňák spadnutej do komína vám přifajruje pod perkeltem ale co s nim na poli? zkracujete si to přes pole do třešňovky na třešně a samá žebř. obejít to přes náves napadne kdejakýho ňumu jenomže zas neprojdete přes koně co se utrhalí od opratí od žebříňáků. až se vrátíte z třešní číhňte se mi na barometr v červenci nezaprší-li pro ty koně seno.

vy jste čtvrtodenní zimnice ňufete mi po krámu koupíte kulébr a samá otázka. jakou chuť má baklažán jsem vám už minule říkala že do perníkova. a ostravská klobása? nemakejte na ni! očmoudlou. s těma ústřicema jste mě ovšem dožral. viděl jste snad tady někde na pultu ústřice? ústřice chutnaj jako ústřice. kvůli chuti nezaměnitelný mezi všema chutěma v delikatesních prodejnách koštujou oči z hlavy. chutnat jako švábi mám je v rohlíkách a nechlubim se s nima. to za první a za druhý kdybych ústřice louskala ráno k snídani neztrácela bych čas v zešeřelým magacínu s numerem jako jste vy. a za třetí jestli chcete vědět jak chutnaj datle pomozte mi stáhnout roletu.

jestli je prudina trafikant co potom má bejt náš hostinskej. moje nejmilejší potěcha je stávat u výčepní stolice a koukat kterak točí šnyty. s jakou grácií potom máchá vypitý pulitry ve škopku. jako děťátka. novokřtenci přejedete dlaní po vláskách a má je čist'ounký kdežto piva natočený do obaptistěnejch pulitrů hostinským Chourou maj navrchu pěnu umolousanou. jsem řek: pane Chouro vám mutýruju a povídám po pravdě o čem. hostinskýho Chouru co do kraválu předčil Diviš odnaproti to byl teprve poděs. a jeho tatík? ten chyt rapla a rozšmelcoval janovickou malotřídku. kluk přišel s poznámkou v žakovský knížce nechť se ctěný pan otec ráčí dostavit oholen. starej Diviš odral si svůj kaiserbart a s růžovejma po břitvě rozcitlivělejma tvářema háklivejma na závan byt' větříku přišel do školy a tam narazí na dalšího prudinu. ředitel Sýkora. ten seknul vycpanym syslem na podlahu přírodopisnýho kabinetu a: vy jste jako váš darebák! oholen nemyslel jsem olazebničen nýbrž s holí. tu se ty dvě dynamitózní povahy střetly a od té doby je janovická malotřídku v Komořanech.

Grappelli byl dědoušek sušinka v kostkovaný košili
zprava i zleva na pódiu dva mladý corridoví bejčci se
španělkama opocení až ve žlábků aby stíhali jeho houslič-
ky. rozumíme si? já na něm v Lucerně byl. predestírám
to na rovinku abyste si nemyslel že jsem nějakej řepař.
přesto mi na funusu zahrajte radši bábinčin maršovskej
valčíček na prdafón. nechci ale slyšet jedinej řádnej tón
pane já chci slyšet inspiraci jak se cáchá z vás gejzír teprva
ten gejzír bude plezír a zatančíme si pod hrušní navečír.
nynčko musím jít založit do kotce otruby. hudba chce
svý ramlíci taky. počkejte sám až budete ženatej to si na
ten váš prdafón nezaprdíte ani ten zatrolenej maršovák.

možná hovíte dardě s bejlou ale s Boubrleho fotrem se to má trochu složitějc. pravda je že když konečně zheb-
nul nechal ho Boubrle zkremovat a popel z urny vysypal
bez obřadu v remíze na krejcárku aby to měl pěkně při
cestě z hospody. nadrátovanej pivišťaty se potom na
krejcárek chodil vymočit. celej život jsi mě nasíral já tě
teď nachčiju volával s rozepnutým poklopem Boubrle
ovšem jak krejcárek hnožil a zalejval na den po roce mu
z hromádky popela vyrost dočista novej fotr jako by z oka
vypad mrtvýmu. setřel si dlaní hcanky z pleše a povídá:
už špásování bylo dost jdeme domu synku.

úplně nalevo jak mám ukazovák vidíš? jak tam nic není. přesně tam zbourali fabriku co měla komín vyšší než Londýn. já si takhle občas zarýmuju. proboha aby sis ale zase nemyslel kdo ví co nic náročného docela laciňoučký rýmičky po šestáku jich mám pod poklicí plnou krabici sáhnu do ní a šátrám než najdu ty pravý. bys nevěřil jak to při koukání z okna ukrátí tentononc. oni fabriku zbourat museli poněvadž vyhořela. to ti bylo divadlo. pod hasičskou cisternu se skovala čuba vrátného a za chvíli tam byli za ní seběhlí psi z celý ulice a mrzlo to je to proč to povídám a vzadu z cisterny crůčkama tekla voda a umrzala a čubě přimrzly k dláždění packy a jak se s ní ostatní psi rafikovali zamáčeli se taky a přimrzli k tý uhořelého vrátného čubě v surrácký sousoší. ani se nepohlo to ti garantuju. zato toho štěkání do hasičského stříkání.

některý ženský já nevím v noci docela cizí rabachol vejde do baráku jestli bych se hrnula ke šporheltu ohřát mu bramboračku a dobrou večer kde se tady berete? sousedku v Hnidousích podobně rozklofal sekerou i se třema dětima hrnec zástěra všechno od krve to se mi vybavilo když odvis na šibenici. humanismus je volovina. po morytátu musí se hrůzou omdlelá duše pokřísit hrou. s pověšencem Šíma se jmenoval jsme si zahráli ruskej kuželník dokud mu neoprejskaly špičky bot. a víš že už ani nevím kdo vyhrál?

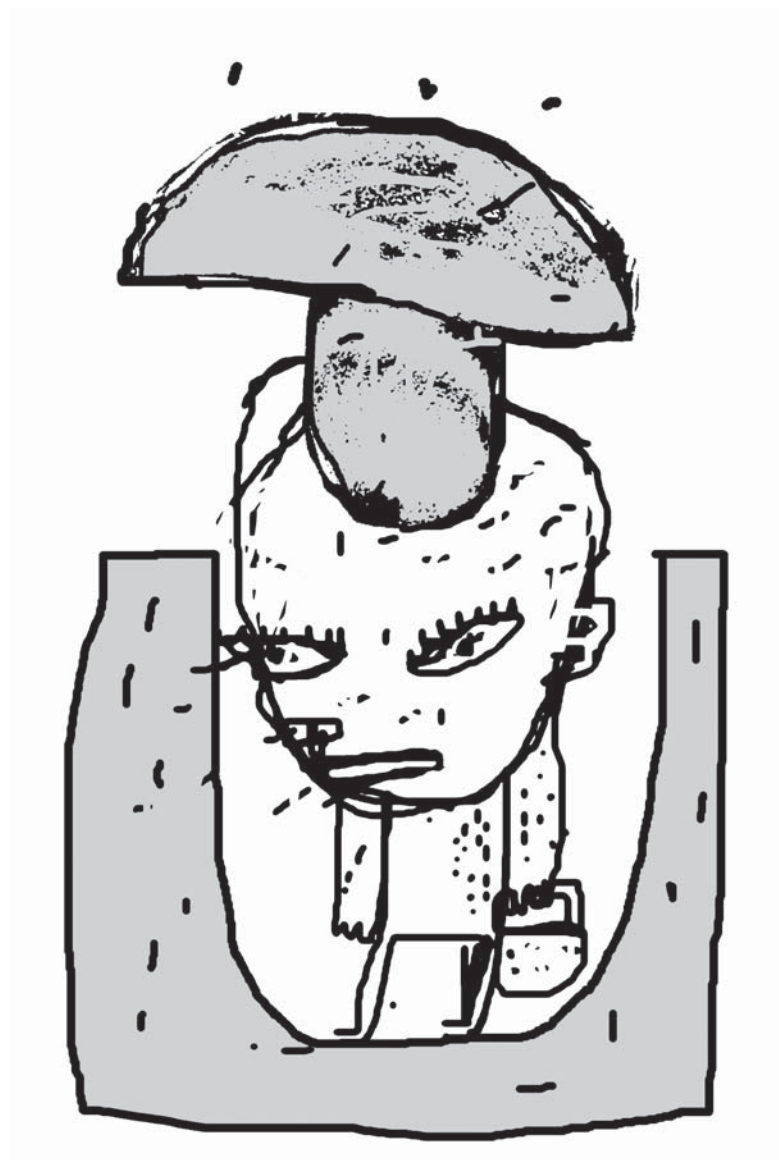
nejhorší zkušenost jsem udělal s očichávačema pangejtů ti jak se dostanou do eufórie neslyšej neviděj potom jsou patníky samej uraženej frňák. Navara byl u Vožice pangejt vysrpat a měl frňáků plnou kosu a to jsem u hřbitova nechal přibít značku frňáci bacha a na krajnici rozsypat pepř. jestli si po něm nekejchnou až do benešovskýho okresu holt teda zůstanou v našem.

než ovesná kaše z prosetejch řešet mnohem drastičtější je šoulet z ulomený kracičky a zahrádkářský rukavice. z celýho tejdne mám v televizi přesto receptář nejradši při propadání ovsa řešetem dostávám mrazení v podbřišku. tři vejce. kmín. koriandr. rozmícháme. registruješ to? nedávaj do rukavice tabasco. to je zas můj recept. obráčenou naruby a potřenou tabascem ji roztříhat na štráfy. sice už není nadívaná ale Karle řekni chutnala? ani se nemusím ptát. napucal se a až do Doyle s Bodiem s ním nebude řeč. jsem nikdy neviděla první díl. Doyle je na lavičce v metru a Bodie přijde v uniformě bez odznaku a bez revolveru ten mu taky suspendovali na strážnici a vyřešej spolu vraždu hoteliéra co zpronevěřil prostěradla. na závěr po sobě hážou klikou od mandlu. počkej! viděla.

vy funíte Urban můj nebožtík hadr. proti vám byl štof. chlap v nejlepších létech aby pomáhal starý babě do schodů s taškama to by tak hrálo kdepak tašku já nedám z ruky jsou v ní má cecky zamlada a na nich přivolíznutý kunčofti. hošánku já byla kurvou naproti na parkánu než z toho udělali kovomat byla to filckajzna a moje špecialita byla prcat do lati. škoda že tu není redaktor od novin aby to zapsal. to ode mne se to naučili vojclové socialis-tický armády ti k nám chodili do kovomatu nejčastěj. pro dvacet deka hřebíků. čistě ze sentimentu nechcete jich taky pár navážit?

jádro pudla je dobrý leda pro kolotočářskou pakáž k opejkání. povim vám vábnej čmuch ani pěkná podívaná to není. ne že bych na vlastní oči ale leccos se říká. a leccos se neřekne. kumšt taktickejch fines. slušivej kostýmek. napřesrok na léto bych si představovala něco podobnýho akorát v bordó kde jsme přestaly zkrátka každej není na pravdu do očí stavěnej. v Brně udal se nakladatelskej redaktor že jde vyloupit banku. policajti ji měli obklíčenou až na Mendlovo náměstí a on nevydržel s nervama a vykrad trezor na poště. ještě že nevykrad schránku jsem do ní hodila takovej dopejsek. vidíte a jsme zase u toho jádra pudla. točíme se po orbitalech osobně fyzice moc nehovím přesto dostat ten anonym co jsem si poslala já vám nevim.

jdu na smrže a najdu suchohřib. plácnul jsem to schválně to je pro šťouraly cukrdle aby se měli nad čím pohoršovat že nejde jít na smrže a najít suchohřib protože každá houba roste v odlišným ročním období. ovšem je to docela černobílý? dám příklad: jdu na nákup a najdu tisícikorunu. našinec ani nemusí bej filosof a když to domyslí vstanou mu vlasy hrůzou. představte si chodit na nákup pouze na jaře. na podzim na tisícikoruny už jsem si u Pechárka nechal uplést košík. Gruntorád se svejma hemzama? s těma mě nemůže rozhodit. říkal ať jdu na latrínu a tam že najdu na podzim i na jaře to samý. snad při našem odedávným kamarádství myslel zábnoúí prkýnko.

nepovídej že mu štipuješ i korespondenci říkála Strnadová a já: no co ti mám Božka povídat štipuju. on je samý doprdele vstane z kanape a doprdele zakopne o papuče a doprdele kdepak už mě do ní ani nepicá a jenom hudruje. od klení to má prořídly u sloves. na slovesa on nebyl nikdy moc kadet tak mu je proštupnu samý doprdelování ale v korespondenci chce bejt za Descarta. očíhnu písmena jak jsou zrovna nadržásaný a píše-li Waltrovi potom W a podle nich si naměřim bavlnku. pro pár stehů mě neubude prosím tě Božka nevšimla sis kam jsem si dala náprstek? nebo brejle? s nima už si ho najdu sama.

Michal Šanda

Kecanice

Vydalo roku 2006 nakladatelství PROTIS,
Staropramenná 12, Praha 5,
jako svou 90. publikaci
Vydání první
Edice Večernice, svazek 10.
K vydání připravil Miloš Voráč
Sazba a grafická úprava Roman Polák
Ilustrace Tomáš Přidal
Fotografie na záložce Michal Šanda
Vydáno s laskavou podporou Ministerstva kultury ČR

Doporučená prodejní cena 147 Kč
ISBN 80-85940-75-2

Všechny knihy nakladatelství poezie Protis prodávají
Poetická kavárna Obratník, J. Plachty 28, Praha 5
a knihkupectví Academia, Václavské nám. 27, Praha 1.

Vydané a připravované tituly edice Večernice

1. svazek Roman Szpuk: Macecha bouře
2. svazek: Petr Burian: To karmické?...
3. svazek Vít Kremlička: Manael
4. svazek: Oscar Ryba: Život mezi prsty
5. svazek: Igor Malijevský: Družba
6. svazek: Svatava Antošová: Ještě mě nezabíjej!
7. svazek: Patrik Linhart: Napsáno v trenýrkách
8. svazek: Jana Štroblová: Třetí břeh
9. svazek: Petr Král: Hm čili Míra omylu
10. svazek: Michal Šanda: Kecanice
11. svazek: Marie Šťastná: Akty
12. svazek: Jan Suk: Mokrý barokní truhla
13. svazek: Jakub Čermák: Padavčata
14. svazek: Kateřina Kováčová: Zlo